

Το άρθρο δημοσιεύτηκε το Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου στην Εφημερίδα "ΕΣΤΙΑ"

Ο τουρισμός κυριολεκτικά σώζει την παραπαίουσα ελληνική οικονομία. Σύμφωνα με το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE), το 2010 η συνεισφορά του τουρισμού, με 34,4 δις ευρώ, ανήλθε στο 15,1% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος (ΑΕΠ), ενώ εκτιμάται ότι το 2011 ήταν μεγαλύτερη.

Κατά τον Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ), ο στόχος είναι οι αφίξεις το 2013 να φτάσουν τα 17 εκατομμύρια και να δημιουργηθούν 40.000 νέες θέσεις εργασίας. Χαρακτηριστική των δυνατοτήτων της χώρας μας, είναι η δήλωση του Γ.Γ. του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού, κ. Taleb Rifai, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Τουρισμού (27η Σεπτεμβρίου): «Οι επενδύσεις στον ελληνικό τουρισμό, υπό προϋποθέσεις, είναι επενδύσεις μεταξύ πετρελαιοπηγών και χρυσωρυχείων»!

Η Ελλάδα ευτύχησε να είναι ίσως η ωραιότερη χώρα στον κόσμο, με υπέροχη φύση, μαγευτικές παραλίες και ακτές, κρυστάλλινα νερά και μοναδικό κλίμα.

Δυστύχησε, όμως, να διοικείται από ανθρώπους ανάξιους να την απογειώσουν και να την αναδείξουν, όπως πραγματικά της αξίζει. Αντί να προσδίδουν, αφαιρούν αξία από όποιον τομέα καταπιάνονται, κάνοντας ταυτόχρονα και τεράστια

δυσφήμιση στο «brand» της χώρας.

Οι τοπικοί «άρχοντες», είναι συνήθως άνθρωποι κοντόφθαλμοι, μικρών δυνατοτήτων, ανύπαρκτης παιδείας, χωρίς αισθητική, χωρίς γνώσεις, χωρίς όραμα. Αντί να ηγούνται δείχνοντας τον δρόμο, είναι θλιβεροί ουραγοί των τοπικών κοινωνιών. Το χειρότερο είναι ότι οι «ηγέτες» αυτοί συμπαρασύρουν δυστυχώς και όλους τους υπολοίπους, δημοσίους λειτουργούς ή πολίτες, αφού όποιος τολμήσει να θίξει τα κακώς κείμενα, στιγματίζεται από τις τοπικές κοινωνίες, ως ενοχλητικός και αντιδραστικός. Βλέπετε, τα μικροσυμφέροντα και οι ψήφοι που αυτά εξασφαλίζουν, προέχουν πάντοτε έναντι του κοινωνικού συνόλου, της εθνικής προόδου και της ευημερίας.

Την περασμένη εβδομάδα επισκέφθηκα ύστερα από πολλά χρόνια, τα μοναδικά Μετέωρα και έμεινα άφωνος από το έργο της φύσης, αλλά και εκείνων που έχτισαν τα εκπληκτικά μοναστήρια, σημεία λατρείας και εθνικής αναφοράς. Ταυτόχρονα, όμως, έμεινα κατάπληκτος από την εγκληματική αδιαφορία, την ανεπίτρεπτη ρύπανση και τα βουνά απορριμμάτων που αντιμετωπίζει ο επισκέπτης. Που εάν το μάτι του δεν είναι εθισμένο στην γυφτιά που καθημερινά ανέχονται οι... ιθαγενείς, μόνο τις χειρότερες σκέψεις μπορεί να κάνει για την χώρα μας και εμάς τους δήθεν αξιοπρεπείς... Έλληνες !

Συγκεκριμένα ο εμβρόντητος επισκέπτης συναντά, λίγο πριν την είσοδο των μοναστηριών, βουνά από πλαστικά μπουκάλια, σακούλες, συσκευασίες κρουασάν, τενεκεδάκια αναψυκτικών, πακέτα τσιγάρων και ό,τι άλλο σκουπίδι μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους : Ξύλινες παλέτες, σκισμένες σακούλες τσιμέντου και άλλες παγίδες για τους επισκέπτες, όπως πρόκες, σίδερα, ξύλα, μπάζα οικοδομής, κ.λπ. Εντυπωσιακή είναι και η πλήρης απουσία τουαλετών (!)

Όλα αυτά σε χώρους που έχουν χαρακτηριστεί από την UNESCO, ως παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά και δέχονται τουλάχιστον 50 πούλμαν την ημέρα, με χιλιάδες τουρίστες. Δήμος, τουριστική (!) αστυνομία, ο εργολάβος που εκτελεί έργα, τοπικοί φορείς, ακόμη και οι μοναχοί, δηλώνουν αναρμόδιοι και αδύναμοι να κάνουν το ο,τιδήποτε, ανεχόμενοι και τελικά διαιωνίζοντας την απίστευτη αθλιότητα.

Η Καλαμπάκα είναι ένας μοναδικός προορισμός, που τον επισκέπτονται

εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι ετησίως. Είναι προορισμός κάποιων ωρώ ν ή το πολύ μιας διανυκτέρευσης, ενώ θα μπορούσε να αναβαθμιστεί, να κρατήσει τον επισκέπτη περισσότερες ημέρες και να φέρει πολλαπλάσιο πλούτο στους ντόπιους. Τοπικοί επιχειρηματίες έχουν γεμίσει τις πινακίδες οδικής σήμανσης με αυτοκόλλητα ή σπρέυ, διαφημίζοντας τα καταλύματα τους, τις ταβέρνες τους, κ.λπ. Κάποιοι πιο... προχωρημένοι (σε βλακεία φυσικά) έχουν γράψει τα ονόματα των... πανδοχείων τους με γκράφιτι σε καινούργια παραδοσιακά πετρόχτιστα τοιχάκια.

Τελικά, πόσο ανόητος μπορεί να είναι κανείς όταν, αντί να αναδεικνύει, καταστρέφει ό,τι πολυτιμότερο έχει και ταυτόχρονα αυτοδιασύρεται κατά τον χειρότερο τρόπο; Η απόλυτη αθλιότητα της Καλαμπάκας πρέπει να προβληματίσει τον τοπικό εισαγγελέα, τις τοπικές αρχές (δημάρχους, τουριστική αστυνομία), περιβαλλοντολογικές οργανώσεις, τον Μητροπολίτη, τους μοναχούς, αλλά και τους επαγγελματίες και κατοίκους της περιοχής.

Η Υπουργός Τουρισμού καλό είναι να κάνει μια βόλτα, ώ στε να διαμορφώ σει ίδια άποψη, μήπως και πάρει πρωτοβουλίες εν όψει των πολλών ν road-shows, που σωστά προγραμματίζει. Το ίδιο και ο ΣΕΤΕ, που οφείλει να πάρει πρωτοβουλίες για να ευαισθητοποιήσει τα μέλη του, ώ στε να επιτευχθεί ο υψηλός στόχος για το 2013.

Το φαινόμενο της Καλαμπάκας δεν είναι δυστυχώς ς μεμονωμένο. Τα ίδια λίγο-πολύ βλέπει κανείς π.χ στο πανέμορφο Νυδρί (Λευκάδα), στον Λαγανά (Ζάκυνθος), στο λιμάνι της Σαντορίνης, στον Βόλο, και σε αναρίθμητα άλλα μέρη της πανέμορφης χώρας μας. Αντί, λοιπόν, να διαμαρτυρόμαστε απεργούντες και αποκλείοντες και αντί να φοροκλέβουμε συστηματικά, ας κινητοποιηθούμε, ώ στε και το σκουπιδαριό να καθαρίσουμε από παντού, αλλά και την οικονομία μας (εθνική, τοπική, ιδιωτική) να ανορθώ ουμε.

Η Ελλάδα μας έχει τεράστιες δυνατότητες. Απαιτείται όμως ευαισθητοποίηση, θέληση και πολλή δουλειά !

ΤΟΥ Στέλιου Σταυρίδη